

תת"ע 2746/01/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו סרחאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

02 יולי 2014

תת"ע 2746-01-14 מדינת ישראל נ' אבו סרחאן

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מוטי דורנשטרוך
מחמוד אבו סרחאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם שלפני מיוחסת עבירה נהיגה ברכב בקלות ראש, בכך שעקף במהירות ונוסע ברכבו יצא מחלון גג הרכב, זאת בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

במועד ההקראה טען הנאשם כי החלון היה סגור וכי הוא לא ביצע את העבירה.

התיק נקבע לשמיעת ראיות לפני.

במועד ההוכחות העיד מטעם המאשימה השוטר אדם מיארה (להלן: "השוטר") אשר ערך את ההזמנה לדין והבחין בעבירה. לטענתו, במועד ביצוע העבירה על ציר 20 מכיוון כביש 443 לכיוון בית חנינה בירושלים הבחין השוטר ברכב הנאשם כאשר נוסע יוצא מחלון הגג ויושב על הגג, הרכב עקף בפראות מצד לצד וסיכן רכבים אחרים.

עמוד 1

השוטר חסם את רכב הנאשם לפני הרמזור והנוסעים שהיו ברכב ירדו מהרכב והתרחקו מהמקום. השוטר ניגש לנאשם וביקש ממנו רשיונות. לטענתו, הנאשם סרב בהתחלה להזדהות אולם לאחר מכן מסר את פרטיו. השוטר ציין בנסיבות המפורטות בדוח כי תאורת הרחוב היתה תקינה, וכי הוא שמר על קשר עין רציף עם רכב הנאשם עד לעצירתו.

בתגובת הנהג בעת מתן הדו"ח מסר הנאשם כי "אני לא יודע מי מהחברים שלי היה על הגג".

גירסתו של השוטר בחקירתו בפני לא נסתרה, ואף התחזקו הראיות שבידי המאשימה להוכחת המיוחס לנאשם בכתב האישום.

טענת הנאשם כי השוטר הרביץ לו בעת האכיפה לא גובתה בראיות ומעבר לכך גם השוטר הכחיש טענת הנאשם לענין זה והנאשם בחר לטענתו שלא להגיש תלונה במח"ש בענין.

לא זו אף זו, הנאשם טוען כי הנוסעים ברכבו לא ברחו מהמקום ואף הזדהו בפני השוטרים אך גירסתם לא נשמעה. הנאשם בחר שלא להביא מי מחבריו כעדים מטעמו לדיון, והכלל הוא כי כי הבאת עד רלבנטי לדיון מחזקת את החשש שמא גירסתו תתמוך דווקא בגירסת הצד שכנגד.

"הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגירסה המפלילה, בה דוגלת התביעה" (ע"פ 437/82 אבו נ' מ"י פ"ד לז(2) 85.

ויפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בעפ 677/84 אמנון דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד מא (4) 033 (פורסם בנוב, 15.09.87):

"כידוע, כלל הוא, שאי-הבאת עדות או ראיה, אשר נאשם יכול היה להביא ולפי תכתיב השכל הישר יכול היה להיעזר בהן אילו הייתה גירסתו נכונה, מקימה נגדו חזקה, אותה עדות או אותה ראיה היו "מדברות" נגדו: ...בכך חיזוק נוסף - אולי לאו דווקא סיוע פורמאלי בפני עצמו - לבניין התביעה".

(ראה גם: ע"א 548/78 שרון ואח' נ' לוי, פ"ד לה(1) 736; ע"א 293/90 גרינהולץ נ' מרמלשטיין (פורסם בנוב, 28.12.94)).

לא הוצג בפני סיבה מדוע השוטר יטפול אשמת שווא לנאשם. בנוסף, לא הוצג לפני כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ (י-ם) 2416/08 גלבוט נ' מדינת ישראל).

בנסיבות אלה אני קובע כי המאשימה הרימה את הנטל להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר, על כן אני מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם שלפני הורשע בעבירה של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

המדובר הוא בעבירה שבוצעה בנסיבות חמורות לפיהם נוסע ברכב יצא מחלון הגג וישב על הגג והרכב עקף בפראות מצד לצד וסיכן רכבים אחרים.

הנאשם מחזיק רשיון נהיגה משנת 2010 לחובתו 4 הרשעות קודמות אין עבירה דומה.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם עונש פסילה למשך שנה פסילה על תנאי וקנס.

הנאשם ביקש שלא להטיל פסילה ולהסתפק בקנס כספי.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, ולאור העובדה שמדובר בעבירה המחייבת פסילה, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, החל מיום 1.9.14.

2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

הנאשם יפקיד רשיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.9.14.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ד, 02/07/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט